

[Mimi Jakobsen]

Det, jeg gerne ville sige til finansministeren, var egentlig, at der da må være noget, der ringer i ørerne. Finansministeren betragter det ikke som noget stort problem, og det gør jeg heller ikke, at der er 0,5 pct. af finanslovens udgifter, der skiller os. Men er der ikke noget, der ringer i ørerne på finansministeren og får ham til at tænke: Jamen hvad med den ikke 0,5 pct., men 1,0 pct., som skiller over til det store oppositionsparti, for det er altså også det, vi taler om? Vi taler om nogle ændringsforslag fra Socialdemokratiet på 2,5 mia. kr. Det er ca. 1 pct. af alle udgifterne. Jamen hvordan kan det være, at de 0,5 pct. ikke er noget særligt problem, mens den ene procent er det, der gør, at Socialdemokratiet har meldt sig ud af alting? Jeg har lidt svært ved at se sammenhængen, for 0,5 og 0,5 er vel nogenlunde lige store tal.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

I det svar, vi her fik fra finansministeren, må man konstatere, at finansministeren absolut ikke lader sig distrahere af kendsgerningerne, når han kan indlede med at sige, at den nye, gode regering og den nye, gode politik har det princip, at vi skal have dækning for udgifterne, inden vi begynder at give ud af pengene.

Kan finansministeren bekræfte, at den forhenværende arbejdsminister, økonomiminister og den daværende finansminister i Finansministeriet sidste år sad og arbejdede for at finde dækning for 35 mio. statskroner til yderligere stillinger inden for AF? Der var dækning. Vi fandt dækning. Og det er også baggrunden for, at ministeren selvfølgelig til udvalget under behandlingen den 12. december i bilag nr. 100 til lovforslag nr. L 55 sender et bilag over, der fortæller, hvad det betyder. Den dækning, vi fandt, betyder ændringer i årsværk på 170 stillinger. 170 stillinger skulle der oprettes på baggrund af det i finansåret 1989, og så skulle der også være 429 mio. kr. året efter.

Hvad er kendsgerningen om det, der er sket, hr. minister? Vi fik i går bilag fra arbejdsministeren, der fortæller, at man har skåret ned med 155 stillinger i forhold til det, der var udgangspunktet i 12. december-papiret sidste år. Men vi fandt dækningen. Vi betalte for varen. Regeringen har bare ikke leveret den vare, der skulle til. Jeg tror, finansministeren vil have stor forståelse for, at det er svært at forhandle med en

mindretsregering, der behandler sine forligspartnere på den måde.

Må jeg dernæst angående indsatsen på specialarbejdskolerne sige til arbejdsministeren, at man ikke kan påstå, at de kurser, der er til rådighed for de ledige, kan være uændrede eller forbedrede med en beskæring på 98 mio. kr. på specialarbejderuddannelsen. Så er man langt ude over, hvor man lader sig distrahere af kendsgerninger, og det er det, ministeren gør.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne begynde med at sige til fru Mimi Jakobsen, at jeg synes, det på mange måder var et forstandigt indlæg, vi hørte i debatten, og der kom en række synspunkter frem, som jeg er glad for at Centrum-Demokraterne har givet udtryk for, nemlig den principielle enighed om, at regeringen farer for hårdt frem over for de offentligt ansatte; advarslens imod, at man presser kommunerne for hårdt; afvisningen af, at der skal betales for en række undervisningsmidler; og en bemærkning om, at den måde at hjælpe de hårdest ramte børnefamilier på, som vi har foreslået, egentlig er en ganske udmærket måde at gøre det på som led i en aftale i øvrigt. Jeg kunne nævne andre ting af tilsvarende art.

Dernæst spurgte hr. Jes Lunde helt præcist, hvordan vi har tænkt os at anvende de 100 mio. kr., som vi har foreslået skulle bruges til vej anlæg og andre anlæg under Trafikministeriet i 1990, hvis forslaget kunne gennemføres.

Det, vi har i tankerne, er planlægning af store trafikinvesteringer. Læg mærke til, at jeg siger planlægning, bl.a. af den Øresundsforbindelse, som så mange af os gerne ser gennemført. Jeg gentager planlægningen og forberedelsen af den i hurtigere tempo, end det sker i dag, men det er også fremrykningen af nogle mindre vejarbejder – især vejarbejder, hvor det af trafikale grunde er særlig nødvendigt, f.eks. fordi der er store ulykkestal.

Jeg kan også oplyse, at vi ikke har forestillet os, at en del af de eventuelle 100 mio. kr. skulle bruges til et øget motorvejsbyggeri i 1990.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger til finansministeren. For det første: Der var jo en lang række af de emner, jeg tog op i mit indlæg, som finansministeren overhovedet ikke forholdt sig til, ikke sagde et ord om. Jo, én ting – nemlig påstanden om, at arbejdsløsheden vil stige til næste år. Dertil var finansministerens